

Матеріалом цього дослідження були 324 терміни, зв'язані с комп'юторною технікою, програмним забезпеченням. Групу термінів склали ті терміни, що ввійшли у мову за достатньо великий проміжок часу (1960 – 1990).

Викладений матеріал дає підстави вважати глобальну комп'ютерну мережу одним із головних чинників впливу на інноваційні мовні процеси, а сферу новітньої інформаційної техніки – важливим постачальником нових слів та словосполучень у загальноповживану літературну мову.

ОСОБЛИВОСТІ ТА РОЛЬ ІРОНІЇ В МІЖОСОБИСТІТНИХ СТОСУНКАХ

Доп. - Москвічова К, ПР-13.
Наук. кер. - доц. Чернюк Н.І.

З давніх-давен яскраве сяйво посмішки опромінювало життя наших дідів та прадідів, змушуючи забути про щоденні турботи та негаразди. Життя сучасної людини неможливе без іронії, адже, глузуючи над собою та оточуючими, ми наче не помічаємо всю неприємність становища, в яке інколи потрапляємо. В наш час представники багатьох наук (таких як психологія, риторика, філологія і т.п.) вивчають феномен комічного взагалі та іронії, як його різновиду, серед них: Азнаурова Е.С., Кузнець М.Д., Походня С.І., Шевченко І.С. та багато інших.

Іронія має багату історію. Вона народилась з особливого стилістичного, засобу відомого ще античним авторам. Стародавні греки називали так словоблуддя, коли людина бажає здаватись менш розумною, аніж є насправді. Майстер іронії - "іронік" вмів відстоювати істину "від протилежного". В діалозі "Бенкет" Платон розповідає, як Сократ прикинувся одностумцем свого опонента та, підтримуючи його, розвинув полеміку до абсурду. Після Аристотеля, з 5 ст. до н.е. і до 19 ст. іронія трактувалась в поезії як риторичний засіб, що називає речі зворотними іменами. В естетиці класицизму її розуміли як

атрибут комічного, один із засобів сміхової критики в сатирі. Наприкінці 18 початку – 19ст. погляди на іронію були змінені романтизмом. В своїй естетиці романтики поставили її на рівень філософської життєвої позиції. Особливо вони підкреслили те, що іронія може створювати не тільки комічний, але й трагічний ефект.

XX сторіччя вважають царством іронії, вона набуває такого визначення: “Іронія – вишукане, часто приховане глузування, використання слова в значенні, протилежному буквальному, прихований докір у хвалебній формі (від грецького *εἰρωνεία* - приховування) напр., наш “герой” сьогодні знову отримав двійку.”

Можна виділити два основні різновиди іронії: адресантно-адресатноорієнтовані.

МАІ-підтримка – адресатноорієнтований різновид іронії, що спостерігається у випадку позитивної прагматичної оцінки співрозмовника, якщо, на його думку, існує загроза Я-концепції адресата:

(1) “... *They halted Lorna Thatcher. It would delight them to get back at her through me – even though she is in her grave.*”

“A charming town”

В цьому випадку адресант підтримує адресата з метою нівелювання його роздратованості, тим самим рятуючи цілісність його Я-концепції.

МАІ-агресія орієнтована на адресата. Умовою її втілення є негативна прагматична оцінка. Іntenція такого мовного акту виникає внаслідок негативної оцінки співрозмовника і намагання викреслити його зі своєї особистісної сфери, рятуючи своє “Я”. В діалозі обмін агресивними МАІ може перетворитись в такі різновиди емоційної конфліктної взаємодії, як лайка та сварка, в яких кожний комунікант намагається максимально завищити власний статус за рахунок зниження статусу партнера, наприклад:

(4) *Gerald: ...I met her first, sometime March last year, in the stalls bar at the Palace . I mean the Palace music hall here in Brumley –*

Shiela: Well, we did not think you meant Buckingham Palace.

Gerald: Thanks. You are going to be a great help. I can see.

В цьому випадку дійові особи *Gerald* та *Shiela* послуговуються мовними актами іронії-агресії, намагаючись пошкодити "Я" опонента, рятуючи власне.

До адресантоорієнтованих МАІ відносять мовні акти іронії-самозахисту, що вміщують в собі самоіронію. Адресант іронізує над собою або будь-яким явищем, що входить в його "особисту сферу", висміюючи безглузду ситуацію і себе в ній. Завдяки цьому людина наче вищає, відчуває себе хазяїном становища, наприклад:

His chair came puffing along with a sort of valetudinarian slow importance. As he joined his wife he said:

"Sir Clifford on his foaming steed!"

Іронічне сприйняття тяжкого недугу виступає засобом редукації когнітивного дисонансу.

Аутокомунікативні МАІ – мовні акти іронії, звернені до адресата, але не розраховані на розуміння останнього, наприклад, комунікант не згоден з співрозмовником, однак не знаходить ввічливого способу виразити свою незгоду, або не вважає за необхідне розкривати свою думку. В такому випадку він виражає іронічну згоду, наприклад:

'But I new that,' Ann exclaimed, 'before you began.'

'Yes, but now its been proved,' said Mary. 'one must do things logically...'

'...You've reached your only possible conclusion – logically, which is more than I could have done. All that remains is to impart the information to someone you like – someone you like really rather a lot, someone you're in love with, if I may express myself so badly.'

В цьому випадку адресант (*Ann*), незважаючи на те, що вона не згодна з адресатом (*Mary*) все-таки виражає формальну згоду, послуговуючись при цьому аутокомунікативною іронією.

Найбільш простим випадком реалізації іронії є реалізація її окремим словом. Наприклад:

"What were you doing in Ohio" she asked. "Me? Working in a goddam airplane factory". "You were?" said Ginnie. "Did you like it?" "Did you like it?" he mimicked. "I loved it. I just adore airplanes. They are so cute".

У цьому випадку за допомогою дієслів *love* і *adore*, а також прикметника *cute* виражене іронічне ставлення персонажа до роботи на воєнному заводі.

Реалізація іронії атрибутивним словосполучення відбувається за схемою $A + N$, де іноді присутній інтенсифікатор *very*. Наприклад:

"Where you girls from?" I asked her again. "What?" she said. "Where you girls from? Don't answer if you don't feel like it. I don't want you to strain yourself". "Seattle, Washington," she said. She was doing me a favor to tell me. "You are a very good conversationalist", I told her. "You know that?" "What?"

Механізм реалізації іронії в цьому випадку відбувається за типовою схемою: єдина відмінність полягає в наявності інтенсифікатора *very*, що лише посилює ступінь прикметника *good*, тим самим словосполучення *a very good conversationalist* перетворює іронію на більш дошкульну по відношенню до дівчини, що на всі запитання відповідає "What?".

Наступним досить цікавим засобом реалізації іронії є авторські оказіоналізми. Частина з них досить чітко вкладається в рамки антифразисних відносин, частина реалізує більш складні кореляції текстової ситуації. Не дивлячись на високий ступінь індивідуалізованості, подібні авторські оказіоналізми мають деякі спільні риси. Знаходячись у цілковитій залежності від багатства фантазії і особливостей світосприйняття автора, вони здатні реалізовувати нескінченну кількість неймовірних асоціацій. У випадку іронії з цією метою часто використовують епітети та метафори, а найчастіше – поширені порівняння. Наприклад: *the lovable warmth of the Marquiz de Sade, підпільний Рокфеллер*.

В англійській мові авторські оказіоналізми утворюються зазвичай шляхом номіналізації та шляхом додавання низки епітетів: *bloody – Mary wash of the sunset; a cat – who – has – just*

- lunched - on - prime - canary quality in his voice; his tenderly, protectively, yearningly, marital smile; starkly symbolic beginning.

Отже, існує велика різниця між іронією і тими досить простими антифразисними відносинами, які в підручниках зі стилістики традиційно називаються засобом іронії. Але іронія далеко не завжди обмежується лише глузуванням, а передає велику гамму почуттів, включаючи й ті, які вважались суто сатиричними: ненависть, презирство, обурення, засудження.

АМЕРИКАНСКИЙ АНГЛИЙСКИЙ

Доп. - Журавель М., ПР-31.

Науч. рук. - Бока Е.В.

Разновидность английского языка в США получила название американский английский (American English). American English нельзя приравнять к диалекту, хотя это и региональная разновидность. Ему присуща классическая литературная форма, которая называется Standart American, в то время как диалекту эта форма не свойственна. Американский вариант английского языка отличается от британского английского фонетическим, грамматическим и лексическим аспектами.

Для вокабуляра носителей американского английского языка характерны некоторые особенности. Более того, американский тезаурус включает целые группы слов, содержащие специфические черты. Эти слова называются *американизмами*.

American English

apartment

cookie

garbage

sophomore

movies, movie theater

schedule

British English

Flat

(sweet) biscuit

Rubbish

second-year student

Cinema

Timetable